

Στον Γκι και στη Βαλεντίν

ΤΟ ΓΕΥΜΑ ΤΩΝ ΛΥΚΩΝ
Τίτλος πρωτοτύπου: *LE DEJEUNER DES LOUPS*

Μετάφραση: Γιάννης Παπαδάπουλος
Διόρθωση: Αντωνία Κιλεσσοπούλου

© 1998, Kaleidoscope
© 1999, Αφοι Κ. Παπαδόπουλοι Ε.Ε. για την ελληνική γλώσσα

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Καποδιστρίου 9, 144 52 Μεταμόρφωση Αττικής
τηλ.: 210 2816134, e-mail: info@picturebooks.gr

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ
Μασσαλίας 14, 106 80 Αθήνα, τηλ.: 210 3615334

www.picturebooks.gr

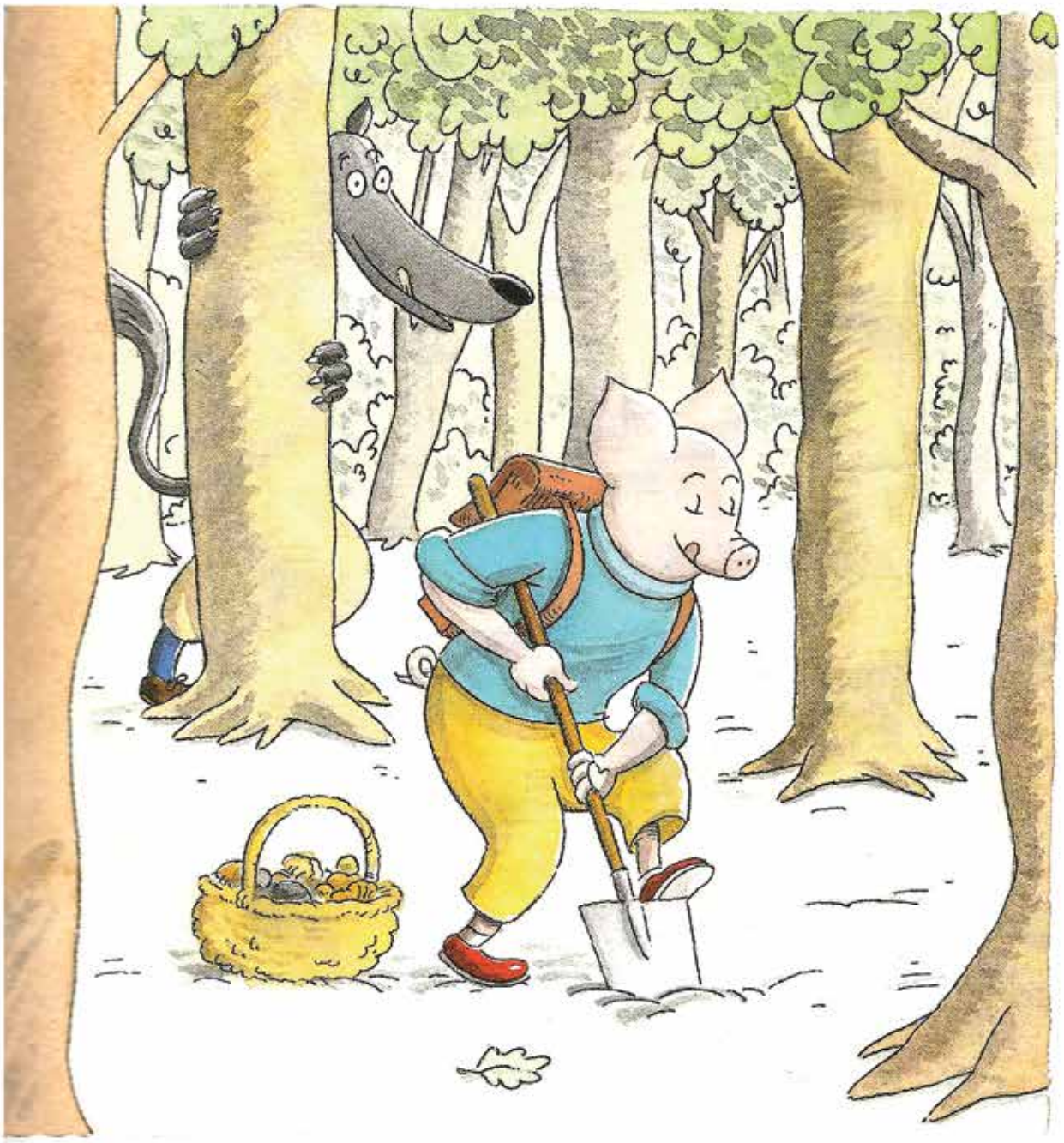
ISBN 960-261-859-0

Geoffroy de Pennart

Το γεύμα των Λύκων

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

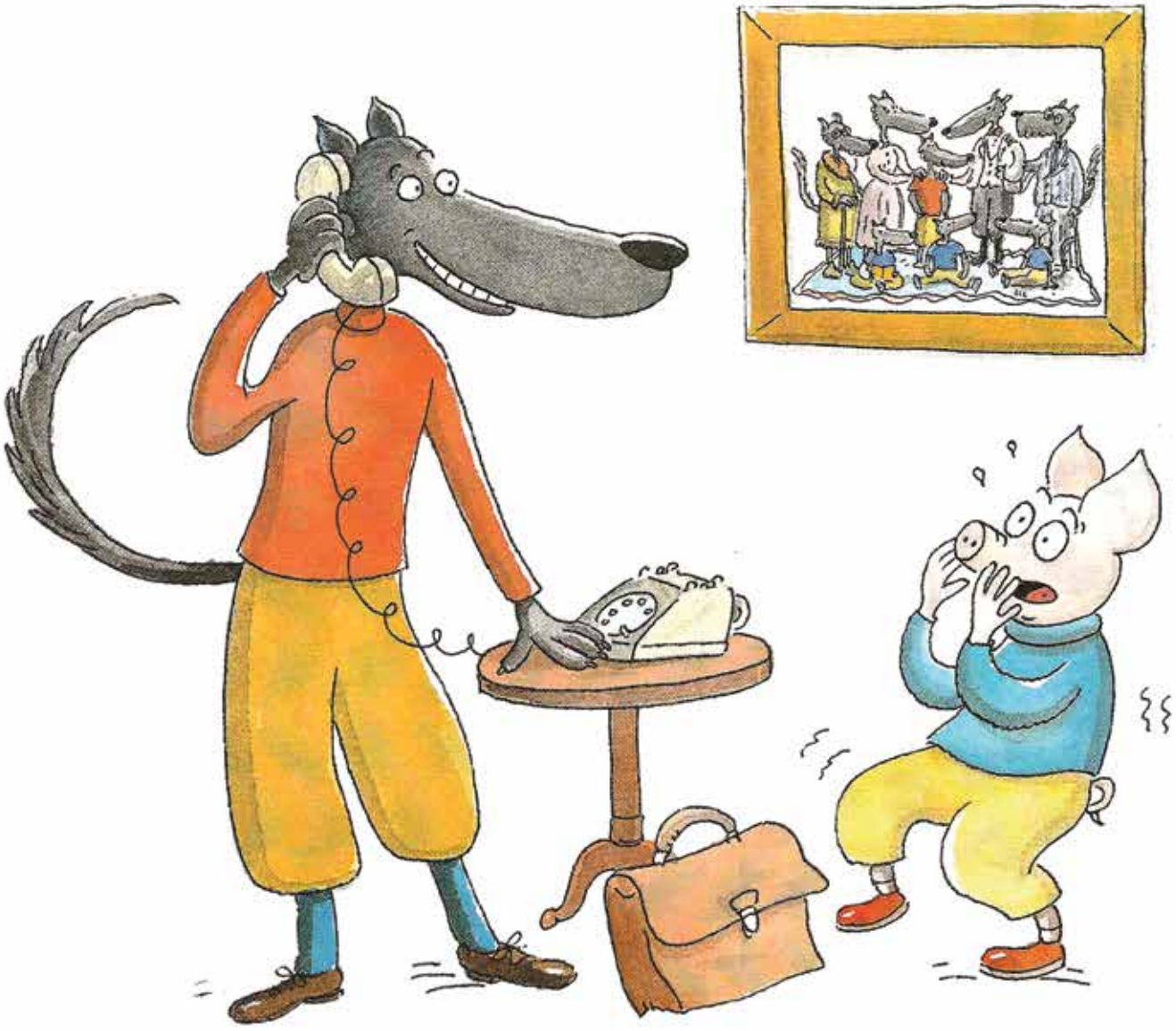
Ο Μελέτης έκανε μια βόλτα στο δάσος.
(Η μαμά του τον είχε προειδοποιήσει ότι το δάσος
είναι επικίνδυνο, αλλά αυτός ο λιχούδης ήθελε σώνει και
καλά να φάει μανιτάρια...)

Τι απρόσεκτος! Να που τον βούτηξε...

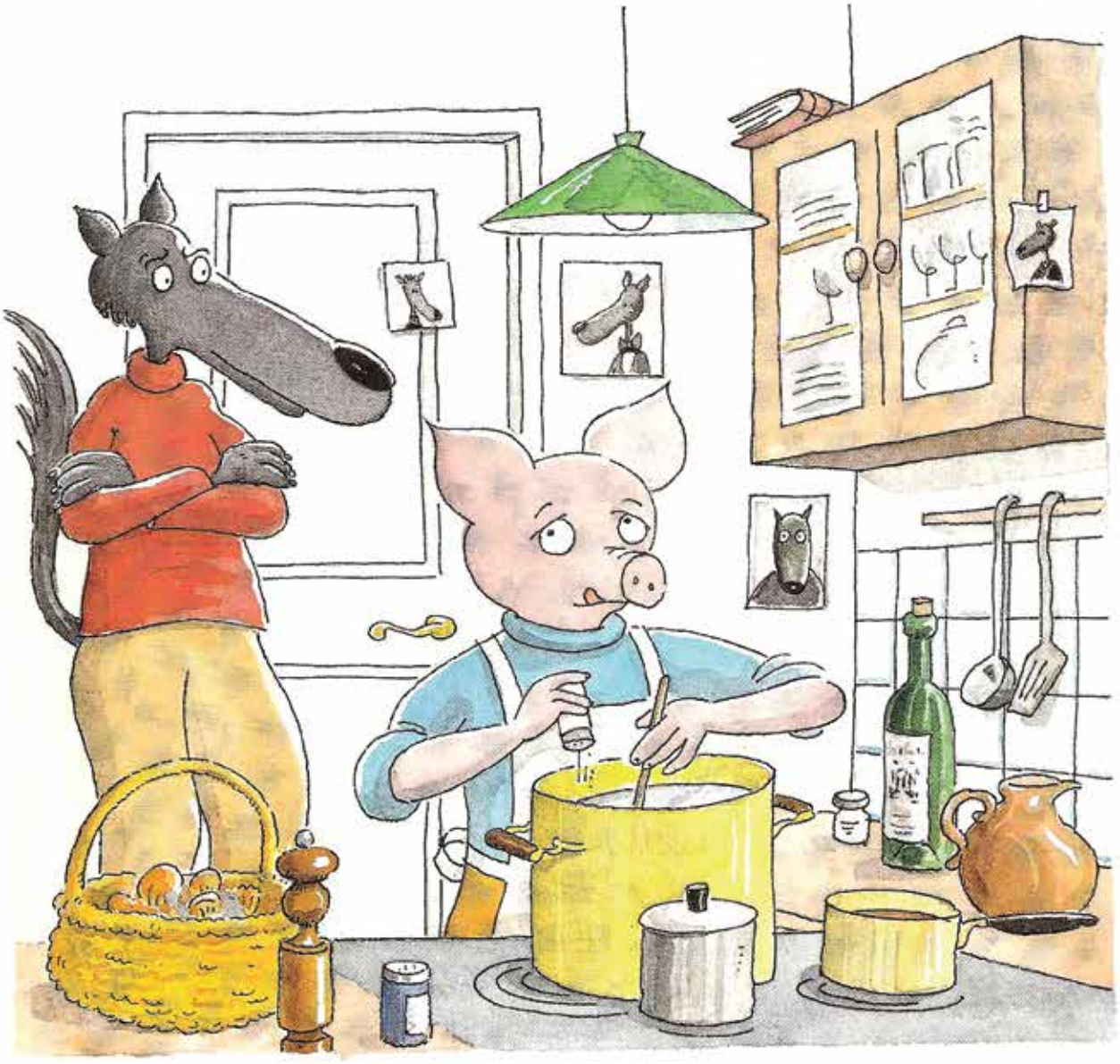

...και τον διπλοκλείδωσε ένας πεινασμένος λύκος.

Ο λύκος σήκωσε το τηλέφωνο: «Εμπρός! Μητέρα; Εδώ Λουκάς. Επιτέλους, έπιασα ένα γουρουνάκι. Όχι, δεν είναι πολύ χοντρό, αλλά ως την επόμενη Κυριακή θα το έχω παχύνει, μην ανησυχείς καθόλου. Μπορείτε να έρθετε όλοι. Ναι, ναι, ακόμα και η μικρή Χλόη. Ναι, βέβαια, και ο παππούς και η γιαγιά».

Ο Λουκάς κλείνει το τηλέφωνο.

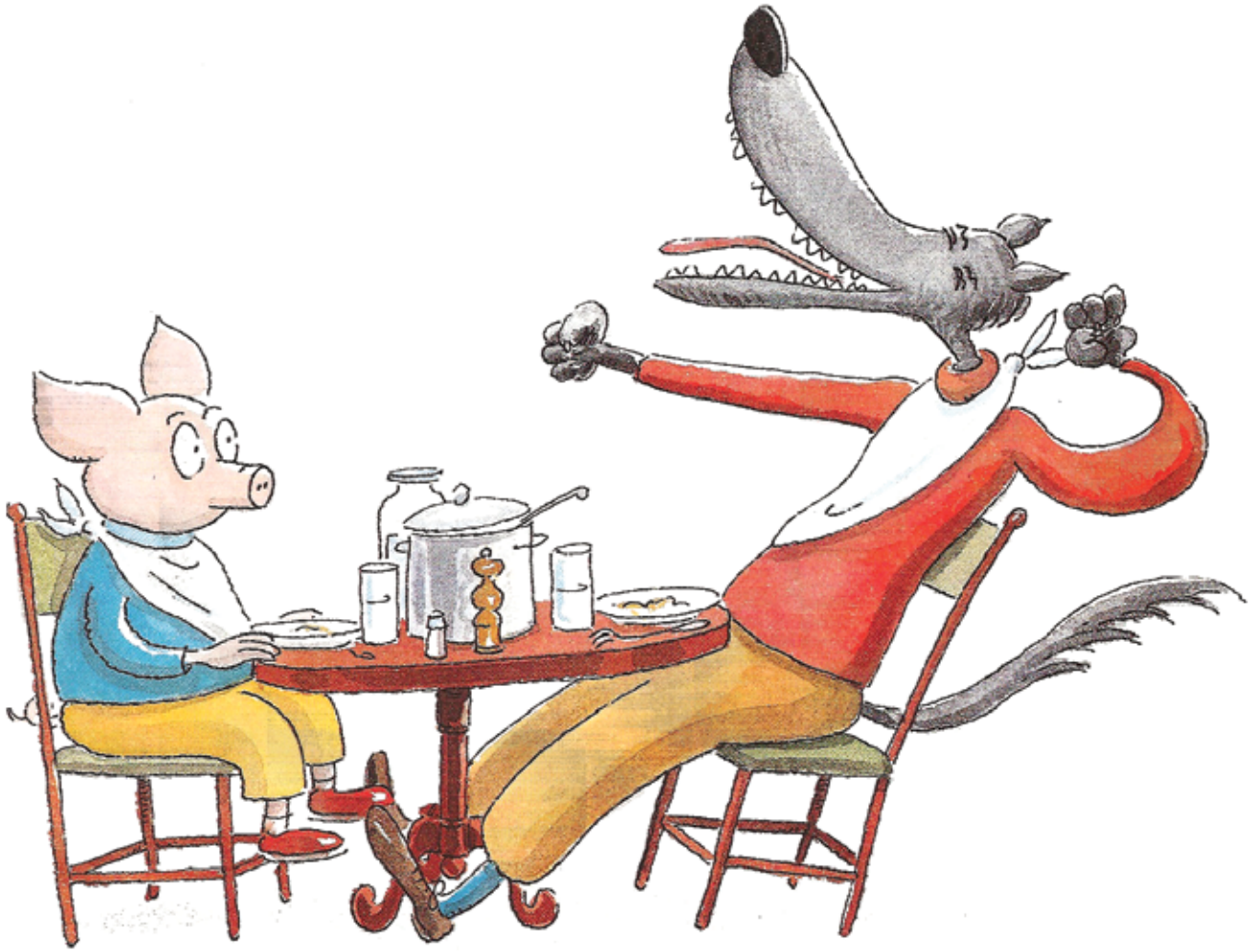
«Κάτσε να φας για να παχύνεις!» προστάζει το Μελέτη.

Το γουρουνάκι αποφασίζει να αντιδράσει:

«Ε, κύριε Λύκε, επιτρέψτε μου να μαγειρέψω κάτι δικό μου. Είμαι, ξέρετε, λίγο δύσκολος στο φαγητό!».

«Όπως θέλεις» απαντάει ο Λουκάς. «Αλλά μην ξεχνάς: Πρέπει να παχύνεις!»

Το ψητό με μανιτάρια που μαγείρεψε ο Μελέτης μύρισε πολύ ωραία, και ο Λουκάς αποφάσισε να κάτσει κι αυτός στο τραπέζι.

«Το πιο ωραίο γεύμα που έφαγα ποτέ μου» είπε ο Λουκάς. «Πώς σε λένε, μικρό μου γουρουνάκι-σεφ;»

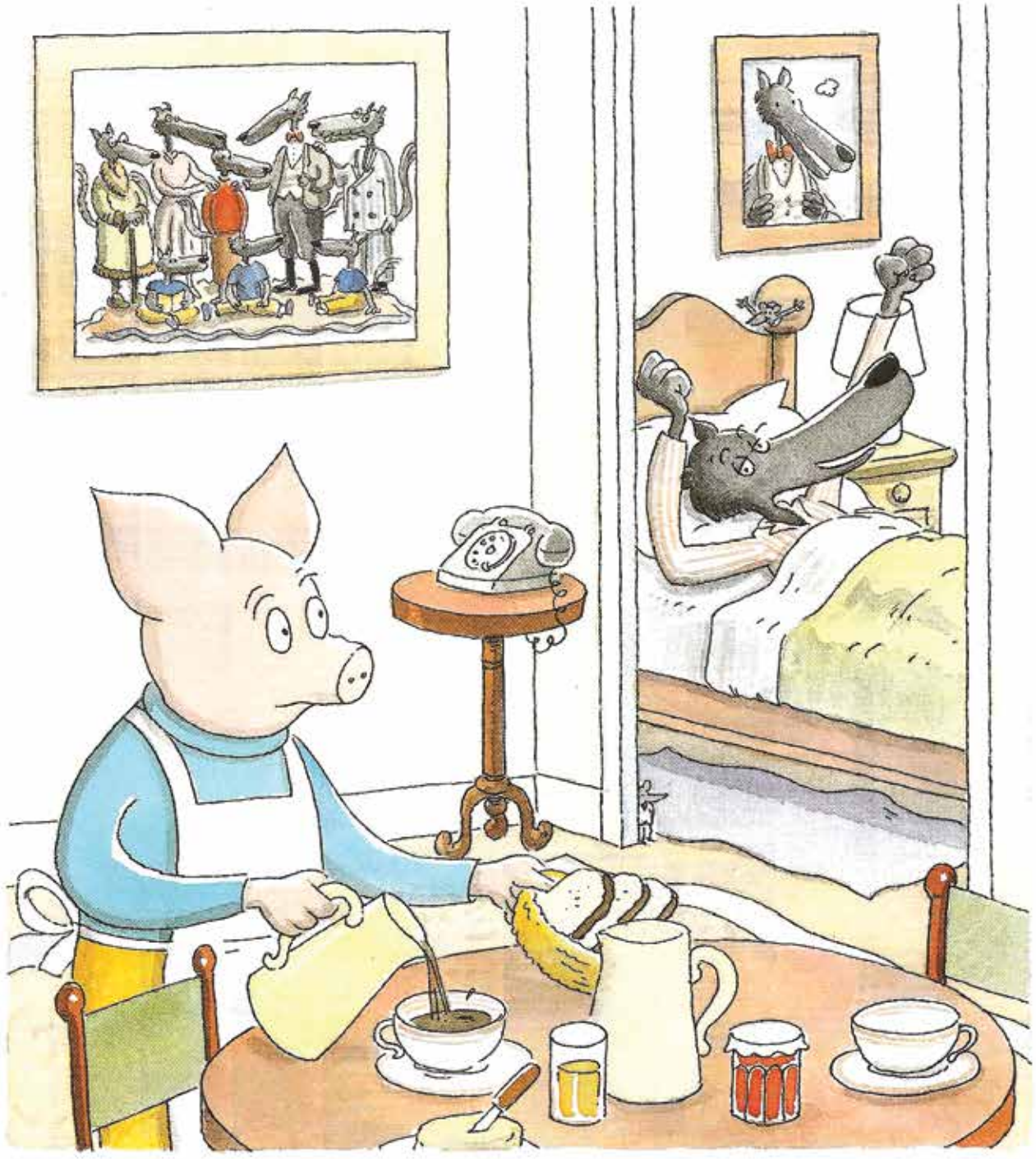
«Μελέτη».

«Μμμ, εγώ λέγομαι Λουκάς. Σ' ευχαριστώ πολύ για το ωραίο δείπνο. Ας πάμε να κοιμηθούμε τώρα».

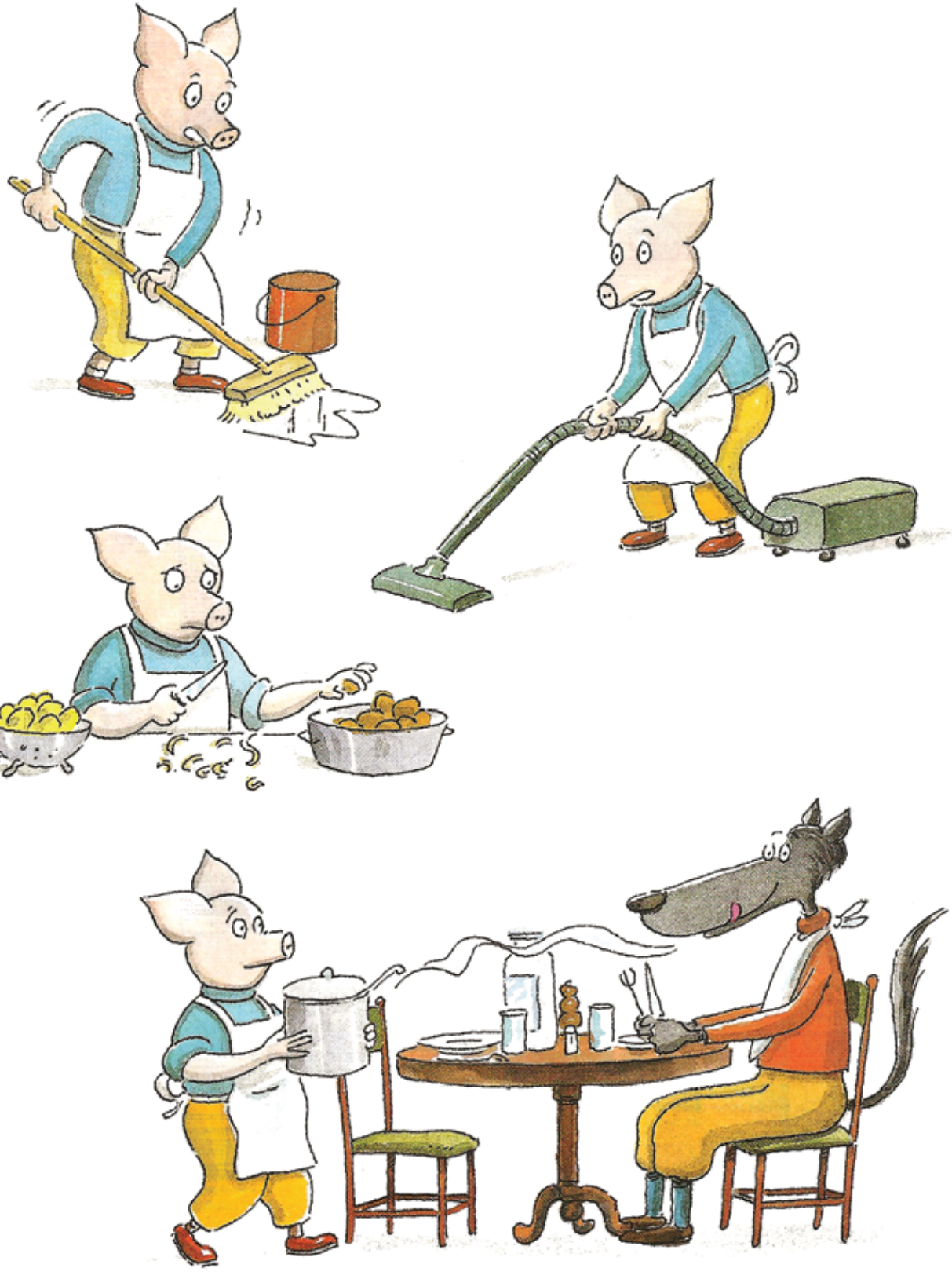
Του Μελέτη όμως δεν του ερχόταν ύπνος. Τι θα έκανε αύριο;

«Αυτός ο Λουκάς φαίνεται ότι εκτιμά τα ωραία πράγματα στη ζωή. Λοιπόν, θα βάλω τα δυνατά μου».

Την άλλη μέρα το πρωί, ένα πλούσιο πρωινό περίμενε το Λουκά.

«Α, τι ευτυχία να σε ξυπνούν τέτοιες μυρωδιές» είπε ο Λουκάς και τεντώθηκε.

«Καθάρισα το σπίτι, του μαγείρεψα, τι άλλο να κάνω άραγε;» αναρωτήθηκε ο Μελέτης.

Ο αφέντης Λύκος ποτέ δεν κοιμάται,
είναι άρχοντας που τίποτα δε φοβάται.
Όταν ο τρομερός Λύκος χαμοχελά,
όλων η καρδούλα κάνει να!

Μετά, ο Μελέτης μαθαίνει στο Λουκά ξερή...

... αργότερα του διαβάζει παραμύθια από ένα βιβλίο.

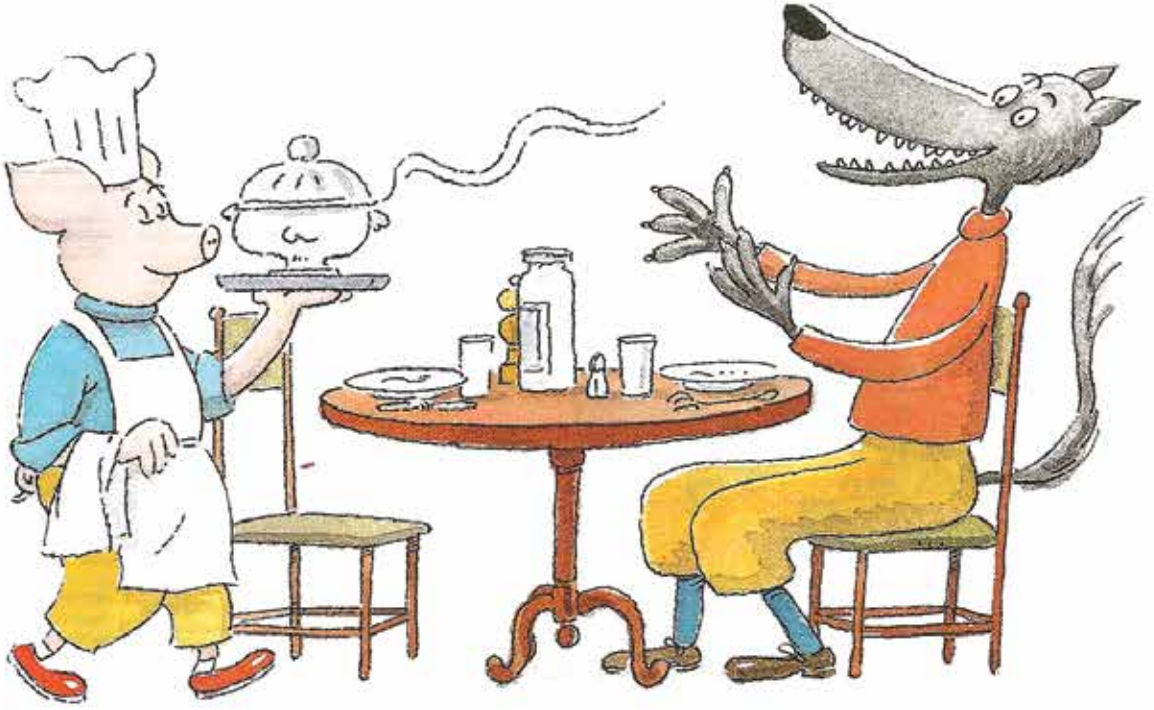

«Τελικά, είναι μάλλον συμπαθητικός αυτός ο Λουκάς» σκέφτεται ο Μελέτης. «Κρίμα που είναι λύκος...»

«Ξέρει πραγματικά να ζει καλά αυτός ο Μελέτης» σκέφτεται ο Λουκάς. «Κρίμα που είναι γουρουνάκι».

Και οι μέρες περνούν...

...με λιχουδιές και με περιποιήσεις.